

AFSCHRIJF

1

HA. 66.RW.200044-10

Griffienummer : 000695

Repertoriumnummer : 872

Vonnisdatum : 03.04.2012

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE

1281 DE GEMEENTE, vertegenwoordigd door het College van
Burgemeester en Schepenen, met burelen te

burgerlijke partij, gesteld ter zitting van 06.03.2012 tegen beklagde,
vertegenwoordigd door Mr. L. Malfroid, advocaat te 3550 Heusden-Zolder,
Abelenlaan 4.

EN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1282

geboren te
wonende te

HA. 66.RW.200044-10

Verdacht van:

Te , van 28 januari 2010 tot 19 oktober 2011, het laatste feit
gepleegd zijnde op 18 oktober 2011

A. Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 4§1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaam I) door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd meer bepaald door een opslagplaats van allerhande afvalstoffen te houden, zijnde o.a; plastic, karton, hout en schroot, die het voorwerp uitmaakt van bijlage I, rubrieken 2.2.1.a en c1° van het besluit van de Vlaamse regering van 6/2/1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning.

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

B. Verdacht van opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, meer bepaald in strijd met artikel 12 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, in casu allerhande ijzer, hout, plastic, autobanden,...

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.5 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij overtreding van dit verbod.

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken binnen een door de rechtbank te bepalen termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij overtreding van dit verbod.

HA. 66.RW.200044-10

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;
- Mr. L. Malfroid, namens de burgerlijke partij;
- de beklaagde, bijgestaan door Mr. J. Keulen, advocaat te 3500 Hasselt, De Schiervellaan 28/2.

*** **

De misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding onder de betichtingen sub A en B zijn bewezen door het strafonderzoek en het onderzoek ter zitting en worden door beklaagde bekend.

1.
Op 10 maart 2010 werd het bedrijf van beklaagde bezocht door inspectie RWO; er werd vastgesteld dat beklaagde een opslag en overslag van afvalstoffen exploiteert; beklaagde kon geen vergunning klasse 2 voorleggen.
Na diverse controles in de loop van het jaar 2010 en 2011, waarbij beklaagde telkenmale werd verzocht de afvalstoffen te verwijderen en over te brengen naar een erkend stort, werd beklaagde op 11 februari 2012 gedagvaard voor deze rechtbank.

Ter zitting van 6 maart 2012 verklaarde beklaagde nog steeds niet in het bezit te zijn van een milieuvergunning klasse 2; volgens beklaagde zouden de opruimingswerken zijn aangevangen.

Beklaagde kon evenwel op geen enkele wijze zijn bewering objectief ondersteunen, zodat aan deze verklaring geen geloof wordt gehecht.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagde afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

HA. 66.RW.200044-10

Er dient integendeel een effectieve bestraffing te worden opgelegd, nu aan beklaagde bij een in kracht ven gewijsde getreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt van 13 januari 2010 voor soortgelijke feiten de gunst van de opschorting voor een periode van 2 jaar werd verleend.

Bij de straffoemeting wordt rekening gehouden met: de persoon van beklaagde, zijn strafverleden -waaruit blijkt dat hij geen lessen heeft getrokken uit zijn vroegere veroordeling- en de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor het milieu.

Een geldboete van 1.500 euro moet beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare feiten te stellen en moet hem leren het milieu te respecteren.

2.

De eis van de burgerlijke partij is ontvankelijk voor wat betreft de herstellvordering en het exploitatieverbod doch niet voor wat betreft de schadevergoeding, gezien de burgerlijke partij geen persoonlijke schade bewijst.

Aan de dwangmaatregelen zal een dwangsom worden gekoppeld van 250 euro per dag vertraging.

*** **

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,44,45,65

Burgerlijk wetboek art. 1382

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003, gewijzigd door Wet 28.12.2011

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

HA. 66.RW.200044-10

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende OP TEGENSPRAAK;

Verklaart beklagde schuldig aan de misdrijven, in de inleidende dagvaarding omschreven onder de betichtingen sub A en B.

Stelt vast dat de feiten werden gepleegd na 29.02.2004, doch voor 01.01.2012, zodat de wet van 07.02.2003 op de opdelicten van toepassing is.

Veroordeelt beklagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van 1.500,00 euro te vermeerderen met 45 opdelicten (x5,5) en alzo gebracht op 8.250,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdelicten en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 51,50 euro.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950 de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 32,27 euro.

En rechtdoende op burgerlijk gebied:

Verklaart de eis van de burgerlijke partij ontvankelijk en deels gegrond.

Beveelt het herstel van de plaats door het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen binnen een termijn van 1 jaar.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de vorige staat wordt hersteld, dat de burgerlijke partij, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklagde.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen te vergoeden aan de

HA. 66.RW.200044-10

gemeente, de Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaamse Gewest of het Vlaamse Gewest.

Veroordeelt beklagde voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de gemeente van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis betekend werd.

Legt aan de veroordeelde verbod op de inrichting verder te exploiteren en dit levenslang en dit nadat de termijn voor het herstel van de plaats, verstreken is.

Wijst de burgerlijke partij in het meer gevorderde af.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
03 april 2012, alwaar zetelden:

Mevrouw **L. VAN COPPENOLLE**, ondervoorzitter, enige rechter,
De heer **H. RASKIN**, substituut procureur des Konings,
De heer **S. JANSSENS**, griffier.

(gac.) S. JANSSENS

(gac.) L. VAN COPPENOLLE